

prima instanță: Judecătoria Bălți – V. Pădurari

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – Iu. Grosu, A. Corcenco și A. Ciobanu

Î N C H E I E R E

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecătorul

Judecătorii

Iulia Sîrcu

Mariana Pitic și Luiza Gafton

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Gordaș Valentina, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Gordaș Valentina împotriva Întreprinderii Municipale „Direcția de Troleibuze din Bălți” cu privire la accesul la informație, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2017, prin care s-a respins apelul declarat de Gordaș Valentina și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Bălți din 22 februarie 2017, prin care acțiunea a fost respinsă

c o n s t a t ă :

Gordaș Valentina a depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale „Direcția de Troleibuze din Bălți” cu privire la accesul la informație.

În motivarea cererii de chemare în judecată Gordaș Valentina a indicat că toți electromotorii de serviciu din cadrul gospodăriei energetice din cadrul Întreprinderii Municipale „Direcția de Troleibuze din Bălți” în număr de 17 persoane au fost eliberați în legătură cu reducerea statelor de personal, însă, în scurt timp după eliberare, persoanele menționate, cu excepția sa, au continuat să activeze la întreprindere în temeiul unor acorduri încheiate în acest sens.

A precizat că la 27 aprilie 2016 a adresat pârâtului o petiție, prin care a solicitat să-i fie expediată xerocopia ordinului cu număr de emiter necunoscut și care presupune că a fost eliberat în luna martie 2015, prin care au fost încheiate careva relații de serviciu cu persoanele care îndeplinesc funcțiile personalului de serviciu la 4 stații de tracțiune electrică și anexarea fișelor de post a persoanelor noi angajate.

Gordaș Valentina a mai indicat că având în vedere că au fost întreprinse acțiuni în vederea eliberării sale din funcție în legătură cu reducerea statelor de personal împreună cu cele 16 persoane, actele solicitate o vizează în mod direct, însă în pofida acestor circumstanțe pârâtul a refuzat să-i elibereze informația solicitată.

Gordaș Valentina solicită obligarea Întreprinderii Municipale „Direcția de Troleibuze din Bălți” să-i elibereze xerocopiile ordinului cu număr de emiter necunoscut și care presupune că a fost eliberat în luna martie 2015, prin care au fost încheiate careva relații de serviciu cu persoanele care îndeplinesc funcțiile personalului de serviciu la 4 stații de tracțiune electrică cu anexarea fișelor de post a acestor persoane noi angajate (f.d.2).

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 22 februarie 2017 s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Gordaș Valentina ca fiind neîntemeiată (f.d. 39, 45-47).

La 28 februarie 2017 Gordaș Valentina a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătorei Bălți din 22 februarie 2017, iar la 04 mai 2017 apel motivat împotriva aceleiași hotărâri (f.d. 43, 60-61).

Curtea de Apel Bălți prin decizia din 08 iunie 2017 a respins apelul declarat de Gordaș Valentina și a menținut hotărârea Judecătorei Bălți din 22 februarie 2017 (f.d. 79-82).

În motivarea soluției instanțele de judecată au indicat că furnizorul de informație în procesul executării obligației de garantare a liberului acces la informație, apriori oferirii informației, trebuie să: identifice informația solicitată reieșind din solicitările formulate în cererea de acces la informație, solicitări care trebuie formulate în așa mod încât să conțină detalii suficiente și concludente pentru identificarea informației solicitate; să stabilească dacă informația solicitată cade sau nu sub incidența prevederilor Legii privind accesul la informație; să stabilească categoria de informație solicitată prin prisma prevederilor din Legea privind accesul la informație: art. 6 - Informații oficiale, art. 7 – Informații oficiale cu accesibilitate limitată, art. 8 – Accesul la informația cu caracter personal și să statueze asupra oferirii informației.

Întreprinderea Municipală „Direcția de Troleibuze din Bălți” întemeiat a respins cererea Valentinei Gordaș de acordare a informației, din considerentul că aceasta ar cuprinde date cu caracter personal (date de identificare, date cu privire la drepturile salariale), care sunt incluse în contractele de muncă. Totodată, furnizorul de informație a explicat solicitantului că cererea formulată nu conține informație suficientă pentru a fi identificată.

Instanța de apel a apreciat critic argumentul Valentinei Gordaș că prima instanța neîntemeiat a respins demersul cu privire la reclamarea cărții de ordine a Întreprinderii Municipale „Direcția de Troleibuze din Bălți”, în condițiile în care circumstanțele invocate de apelantă/reclamantă au fost probate prin certificatul eliberat la 22 februarie 2017, prin care se confirmă că în luna martie 2015 în cadrul întreprinderii nu au fost introduse funcții noi în statele de personal în serviciul gospodăria energetică, care deservește stațiile de tracțiune electrică și că nu au fost întocmite ordine de angajare în câmpul muncii, nu au fost semnate contracte individuale de muncă și nu au fost întocmite fișe de post.

La 24 iulie 2017 prin intermediul oficiului poștal Gordaș Valentina a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 08 iunie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs Gordaș Valentina a indicat că la 02 martie 2015 a fost eliberată din serviciu de la Întreprinderea Municipală „Direcția de Troleibuze din Bălți” în legătură cu reducerea statelor de personal, împreună cu alte 16 persoane.

Deși au fost eliberate din funcție, aceste 16 persoane au continuat să activeze la întreprindere și să îndeplinească sarcini similare în baza unor acorduri încheiate cu intimatul.

A mai indicat că a contestat ordinul prin care a fost eliberată din serviciu în legătură cu reducerea statelor de personal, iar acțiunea sa a fost admisă prin hotărârea primei instanțe din 16 decembrie 2015, menținută de instanțele ierarhic superioare.

A precizat că prin ordinul intimatului nr. 243 din 23 iulie 2016 a fost restabilită în funcția deținută anterior, însă nu este clar în baza căror acte persoanele în număr de 16, care au fost eliberate concomitent cu dânsa, au continuat să activeze la întreprindere, fapt pentru care a solicitat eliberarea actelor ce au stat la baza continuării raporturilor de serviciu.

Având în vedere că nu a primit informația solicitată, la 25 mai 2016 a depus prezenta cerere de chemare în judecată la Judecătoria Bălți, însă din motive necunoscute această acțiune a fost înregistrată doar la 07 octombrie 2016.

După ce a făcut cunoștință cu materialele pricinii și-a dat seama că primul exemplar al cererii de chemare în judecată înregistrat la 27 mai 2016 a fost distrus, iar ștampila și numărul de înregistrare au fost aplicate pe cel de-al doilea exemplar și având în vedere că era necesar de a expedia pârâtului un exemplar al cererii de chemare în judecată, prima instanța a obligat-o să mai prezinte un exemplar al cererii.

A evidențiat că dacă cererea de chemare în judecată era să fie depusă în luna octombrie 2016, instanța de judecată urma să o respingă în temeiul art. 17 alin. (1) Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2010, însă pentru a evita iscarea unei situații conflictuale din cauza înregistrării tardive a cererii de chemare în judecată, prima instanță a început examinarea pricinii, însă în procedură contencioasă, după care a dispus examinarea cauzei în ordinea contenciosului administrativ.

În cadrul examinării pricinii a sugerat judecătorului să examineze materialele cauzei nr. 2-1736/15, în care a contestat ordinul său de eliberare din funcție, și să se convingă despre existența actelor solicitate, însă instanța de judecată a neglijat cererea sa.

A evidențiat asupra faptului că prima instanță neîntemeiat a respins cererea cu privire la reclamarea cărții de ordine a Întreprinderii Municipale „Direcția de Troleibuze din Bălți”.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copie de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 11 septembrie 2017 Curtea Supremă de Justiție a expediat intimatului o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copie respective, dar intimatul nu a prezentat referința în termenul stabilit, admisibilitatea recursului urmând a fi decisă în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Verificând argumentele invocate de Gordaș Valentina în cererea de recurs pe baza materialelor din dosar, completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 433 lit. b) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La 21 iunie 2017 Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa Valentinei Gordaș copia deciziei din 08 iunie 2017 (f.d. 83), care, conform avizului de recepție, a fost primită de destinatar la 23 iunie 2017 (f.d. 84), fapt ce denotă că recurenta declarând recursul la 24 iulie 2017, s-a încadrat în termenul de 2 luni acordat de legiuitor.

În conformitate cu art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

În speță, recursul a fost înaintat și semnat de Gordaș Valentina, partea în proces care a declanșat acțiunea civilă, astfel încât temeiul stipulat de art. 433 lit. c) Codul de procedură civilă nu are incidență.

În conformitate cu art. 433 lit. d) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

La caz, instanța de recurs relevă că nici temeiul prevăzut de art. 433 lit. d) Cod de procedură civilă nu este aplicabil.

Luând în considerare cele constatate *supra*, instanța de recurs conchide că recursul nu poate fi considerat inadmisibil în baza temeiurilor enumerate de art. 433 lit. b), c) sau d) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Gordaș Valentina în cererea de recurs temeiuri prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă nu a invocat.

Nu constituie temei de a declara recursul admisibil, argumentul că prima instanță a început examinarea pricinii în ordinea procedurii contencioase, în condițiile în care prin încheierea Judecătorei Bălți din 24 octombrie 2016 s-a acceptat în procedura contenciosului administrativ examinarea cererea de chemare în judecată depusă de Gordaș Valentina (f.d. 9).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Stanev împotriva Bulgariei, 36760/06, 2012), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel. Având în vedere specificitatea instanței de recurs, se poate admite că un formalism mai mare poate însoți procedura prezentată în fața sa, în special atunci când procedura recursului urmează examinării cauzei de către o instanță de prim grad, apoi de către o instanță de apel, ambele beneficiind de deplină jurisdicție (Levages Prestations Services împotriva Franței, 21920/93, 23 octombrie 1996, pct. 45).

Curtea Constituțională în pct. 27 din decizia nr. 95 din 19 decembrie 2016 a constatat că ținând cont de natura juridică a recursului, în cadrul căruia instanța se pronunță doar asupra aspectelor de drept, examinarea acestuia în procedura civilă fără participarea părților, în esență nu poate să afecteze accesul liber la justiție.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că obligația de a motiva un act judecătoresc poate varia în funcție de natura actului în cauză (Hansen vs. Norvegia, 2 octombrie 2014), iar în concepția Curții Europene a Drepturilor Omului, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (Nersesyan vs. Armenia, 19 ianuarie 2010).

Astfel, din motivele menționate și având în vedere că prima instanță și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate au emis hotărâri legale, iar argumentele invocate de Gordaș Valentina în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Gordaș Valentina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Mariana Pitic

Luiza Gafton